

den paatale dem, thi derfor har Regeringen sin Repræsentant, og derfor har Revisoren en Medhjælper, som er valgt af Foreningen. Efter at denne ny Ordning er kommen, troede jeg ikke, at det var saa galt, som det har været før. Hvis det er det, beklager jeg det, men jeg haaber, at det med Tiden skal blive bedre, efter at vi ere blevne denne Over-Overbestyrelse kvit, thi vi have i Virkeligheden haft en saadan, som har staaet helt oven over den virkelige Direktion.

Forholdet er nn, som sagt, ordnet saaledes som af mig her skildret, og det haaber jeg skulde bidrage til en rimelig og fornuftig Ordning, thi Pillerier ere jo kedelige. Det, som maa være Hovedsagen for de ærede Vurderingsmænd og for os Repræsentanter, er, at Kassen intet Tab lider, og det ikke er saaledes, at vi nære Frygt for, at den skal lide Tab. Det maa for os være det første, og naar der ikke er Tale om det, kan det ikke nytte at hænge sig i Smaapillerier. Jeg beklager derfor, om de skulde vedblive; men jeg haaber, at efter den ny Ordning skal det blive bedre for os Jyder.

Jeg vil slutte med at udtale et Ønske om, at vi, naar vi om muligt ad Aare komme til at behandle denne Sag, mulig kunne faa andre Lempelser til Gavn for de mindre stillede ude paa Landet, saa at vi kunde sige, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har sagt i Dag, at der saa ikke er noget i Vejen med Rentebetaling og slige Ting. Det vilde jo være glædeligt, om vi i Jylland kunde komme til det Resultat, de allerede ere komne til ovre paa Øerne.

Berntsen: Det forekommer mig, at den ærede sidste Taler nu var nær ved at misrekommandere det foreliggende Lovforslag. Det vil jeg nødig være med til. Det ærede Medlem vil dog vel ikke benægte, at jeg har haft nogen Beføjelse til at fremhæve Spørgsmaalet om disse i Kjøbenhavn indlemmede Distrikter, som nu ere udelukkede fra at søge Østifternes Husmandskreditforening. Men det ærede Medlem vilde dog trøste mig med, at det paa en Maade var gaaet Jyderne lige saa uheldigt derved, at Silkeborg og Esbjerg bleve ophøjede fra Handelspladser til Købstæder. Men her er der en stor og væsentlig Forskel, thi disse Distrikter ved Kjøbenhavn, som jeg omtalte, vare ikke Handelspladser, men ere nu komne ind under Begrebet Købstadsteder ved at indlemmes i Staden Kjøbenhavn. I Virkeligheden er det

dog Landdistrikter, der have flere smaa Huse, hvis Taksation ikke overstiger 6,000 Kr., og hvis Beboere her sikkert sker nogen Uret ved at henvises til andre Pengeinstitutioner i Kjøbenhavn, medens de ikke kunne faa Del i det Gode, Staten yder lignende Ejendomsbesiddere ved at henviser dem til Husmandskreditforeningen. Over for de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen, Vejle Amts 5te Valgkreds) skal jeg oplyse, at en saadan Overkontrol som den, han sigtede til, kende vi ikke i Husmandskreditforeningen for Øerne. Det er her Bestyrelsen, der to Gange ugentlig voterer Laan, og som hurtigst muligt ekspederer Laanet til Laansøgeren. Vi afvente ikke, hvad de Herrer Revisorer ville sige. Laanene blive effektuerede af Direktionen, og derefter komme Revisorerne og kunne gøre deres Udsættelse. Men en saadan Overkontrol, som man har i Jylland, er saa uhørt og urimelig, at jeg ikke tvivler om, at naar der bliver gjort opmærksom paa den her, vil den højtærede Minister være den første til at forandre disse Forhold. Jeg vil blot oplyse om, at Østifternes Husmands-Kreditforening ikke rides af en saadan Mare, heldigvis. Med Hensyn til Bygninger uden for Kjøbenhavns gamle Volde, som jeg nævnte før, er der den Mærkelighed, at de regnes dog i en Henseende som Landbygninger, at de kunne indtegnes til Forsikring enten i Østifternes Brandforsikring eller i Landbygningernes almindelige Brandforsikring, medens kun de Bygninger, der ligge inden for de gamle kjøbenhavnske Volde, ere henviste til Indtegning i Brandforsikringen for Kjøbenhavn. Der foreligger altsaa her et Vidnesbyrd om, at disse Bygninger i den ene Henseende betragtes som Landbygninger, og de maa da vist ogsaa kunne betragtes saaledes i det andet af mig nævnte Forhold. Det er det Spørgsmaal, jeg har villet fremdrage, og som jeg nu henstiller til den højtærede Indenrigsminister.

N. C. Jensen: Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem fra Ribe (Busk) er enig med mig i, at disse Pedanterier eller Pillerier, som de ogsaa kaldtes, burde skaffes ud af Verden. Det var ogsaa det, jeg tilsigtede ved min Henstilling til Ministeren. Det er jo muligt, at den nye Ordning, der her nu skal sættes i System, vil afhjælpe, hvad den ikke hidtil har kunnet afhjælpe; men jeg synes dog, man skal have Lov til at lade Vurderingsmændene sige, at naar de blot gøre, hvad